

ABONAMENTUL

Pe 1 an . . . 12 lei

Un număr nou 10 bani
vechi 40

CENTRUL DOBROGEI

ANUNCIURI

Se primesc direct la
administrația ziarului și
în condițiunile cele mai
avantajoase.

Apare săptămânal în Babadag.

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET

Redacția și Administrația Str. Carol.

UN NOU APOSTOL

III

Din cele două articole, deja cunoscute, vedurăm lămurit că d-l Petre Alexandrov este o ființă dublă și în acelaș timp vedurăm că el nu este doctor.

Da, însă el esercitează medicina.

Indiferent care e scopul pentru care s'a hotărît să se facă medic, în loc de a se face cismar sau zugrav, întrebarea ce și vor fi punând cititorii noștri trebuie să fie: „Cu ce drept esercită el medicina într'o țară cu legi și cu facultăți de medicină?”

Pe timpul cât era pescar în Dranova, în căta muncitorilor tâharului Mișka Teodorov, vedurăm că el împărția chinină pe la pescarii Ruși și Lipoveni, cumpărată de Mișka cu chilogramul de la farmacistul Lichtenstein din Tulcea. În anul 1879 apărură în fine la Tulcea și începu și acolo a imprăștiia, fără de arginți, bine-facerile chininei, până într'o zi fu luat de guler pentru că esercită medicina fără autorizație. Se făcură mai multe alergături pe la București și fu apoi liberat din închisoare pe garanție de 280 lei, sumă depusă de onorabilul tâhar Mișka Teodorov, amicul nedespărțit al doftorului fără de arginți. Substitutul de atunci, care a ordonat punerea în libertate pe garanție se numește Carpus.

Repede alergă în Capitală doftorul dat în judecată și închis din cauză că nu era doftor, și de acolo se întorče peste câte-va luni cu o patalama, către medicul primar al județului și către prefectură, patalama ce a fost și a rămas o călcare de lege și care sună precum urmază: „Prin înalta aprobare a Măriei-Sale Regale, Domnitorul, pusă asupra raportului acestui minister de (Interne) cu No. 3708, aprobându-se jurnalul consiliului de miniștri, sub No. 2, încheiat în ședința din 6 Noembrie a. c. prin care se acordă D-lui Petru S. Alexandrov Aphanasiev dreptul de a esercita medicina în Dobrogea, numai ca licențiat în medicină, titlu găsit echivalent cu acel de lecar, fără a mai fi supus examenului de liberă practică...!!!” Mai scurt: se

acordă nedoftorului dreptul de a face pe doftorul! Cum așa? Pescarul din Dranova presintă niște acte cum că ar fi urmat niște cursuri de medicină în Rusia, de unde fugise „ca să scape de cnutul și glonțele cazacului” iar doftorul Capșa, care semnază patalama de mai sus, fără a se încredința printr'un examen de liberă practică, dacă individul ce presintă actele este tocmai acela al cărui nume stă scris în acte, și nu altul, întinde mânele asupra capului individului și din pescar îl preface în doftor, prin scoborirea darului duhului sfânt! și minunea acesta să nu credeși că s'a petrecut în timpul apostolilor sau al mucenicilor, ci chiar în veacul nostru, în anul 1880 de la Christos. Gurele rele din Tulcea, care tot spunea că pescarul se numește Ivanov, au amuțit de-o dată când au vedut că rusnacul se întorče de la București ca Petru S. Alexandrov Aphanasiev! ba, pe de-asupra și ca doftor! Ei da, doftor... doftor... însă, bun numai pentru Dobrogea; pentru-că Dobrogea ne era dată de vitejia oștenului român, și de sfatul european pentru ca s'o moralisăm și s'o civilisăm și s'o romanisăm și, cine altul mai bine de cât moralul, civilisatul și românul Ivanov-Pescarul putea să fie mai potrivit pentru acest înalt socp, prefăcut de ocazie și pentru trebuință în Petru, în S, în Alexandrov și în Aphanasiev și dăruit și cu darul doftoricesc? — Ei da, doftor... doftor... însă, nu doftor întreg, ci numai pe jumătate, numai lecar, titlu găsit, pentru buna și îndurătoare Dobrogea, ca fiind echivalent cu cel de licențiat! — Dar noul apostol, noul Pantelimon chemat a duce Dobrogea, pe îndurătoare Dobrogea, spre moralitate, spre civilizație și spre românism punând degetul arătător pe înalta și venerabila-i frunte s'a gândit adânc și a zis: „Am păcălit Bucureștii pe jumătate, căci m'a făcut doftor numai pe jumătate!!” cu aceeași putere însă cu care „am fost doftorit pe jumătate de alții, mă voi doftori întreg eu însumi! Și mi-au dat ei Dobrogea totă... eu nu voesc, ci mă voi mulțumi numai cu Isaccea, cu

„Tulcea și cu Sulina... și totă viața voi sta lângă tirana și bine-făcătoarea, prigonitoră și dătătoare-de-bunuri patrie părăsită!...” Zis și făcut; cum s'a dus la Tulcea a început a semna ca doctor și tot doctor semnază până astăzi; dovadă cărțile de vizită ce le dă pe la oteluri, spre găzduirea cu plată a vrednicului ex-institutor de la Isaccea, dat afară pentru fapte rușinoase făcute nu cu minorele, ci cu minorii! Acest vrednic bărbat și cu tâharul Mișka Teodorov, au fost și sunt cei mai buni amici ai jumătății de doftor, ce cu de lasine-putere s'a făcut doftor întreg.

În zadar Bucureștii s'a trezit mai târziu, și, vedend hapul ce înghițise, oferi noului apostol diferite lucruri de medic de plasă în țară, pentru ca cu chipul acesta să-l mai depărteze de granița nordică a Dobrogei, căci vindecătorul suferinșilor din Dobrogea răspunde: „Pă-răsesc Tulcea, unde am aruncat sămânța atâtor bunătăți, dacă îmi dai Isaccea sau Sulina!”

Și Bucureștii urmază a înghiți hapuri de la acest onorabil care nu voeste nici mort să se despartă de țermul de nord al Dobrogei.

Mai avem.

CALUGARII DE LA SLAVA

Calugărilor lipovenești de la Slava-Rusă nu le convine de loc faptul că un rus evadat din ocnele Siberiei, ce fusese lipovenizat și pripășit de ei în monastire, s'a descoperit ca autor principal al crimei de la 26 Iulie comisă la acea monastire. Acești calugări, cari pe de o parte trimeteau delegații d-lui sub-prefect Florescu pentru ca să'i spună a nu mai cerceta pe Emilian Pavlof, că îi iașu ei pe garanție întru cât e omul lor, iar pe de altă parte lăsașu să se înțelegă că acea crimă trebuie să fie o răsunare quasi-politică din partea românilor și pôte chiar a guvernului, acești calugări, zic așii, și susțin că Emilian Pavlof e născut în Slavă, crescut la monastire și cunoscut de ei de mic copil, pe când banditul declară singur că e un rus evadat din Siberia unde fusese condamnat tot pentru crime de asemenea natură.

Noi înțelegem pentru ce nu le convine cinstitelor fețe această situație: pentru că nefericita întâmplare din noaptea de 25 spre 26 Iulie, ne dă la lumină cam ce fel de mutre se adăpostesc la Sfânta Monastire de la Slava pentru a exploata sentimentul religios al Rușilor bogăți din Basarabia și din întreaga Rusie.

R. P.

Gazdele Tâharilor

Cele ce se descoperă de d-l sub-prefect Florescu cu ocazia cercetărilor făcute pentru prinderea tâharilor Peniu și Ciapcânu, cari au prădat monastirea de la Slava, trebuie să ne dea serios de gândit. Sunt sute de bulgari în satele din județul Tulcea, cari au cunoscut trecutul celor două tâharii veniți de două luni din Bulgaria inadins pentru a prăda și a jefui, și nici unul n'a voit să'i denunțe autoritășilor; din contră i-au ajutat, i-au găzduit, le-au procurat hrană și chiar și căruțe de transport.

Se mai descoperă că o mare parte din populația bulgărească, improprietărită de Statul român cu din cele mai mănoase teritorii ale Dobrogei, este compusă din indiviși cari au trăit și trăesc când aici când în Bulgaria și cari au fost urmăriți pentru crime și tâlhării comise când la noi când în Bulgaria.

În special grădinarii și zarzavagii cari inundă periodic Dobrogea în ie-care primă-vară nu sunt de cât bandiți deochiași prin satele din Bulgaria, și cărora Statul vecin cu dragă inimă le dă câte un pasă-port pentru a se scăpa de ei și a'i lăsa să'i exercite pe spinarea populației Dobrogei hidoasa lor meserie. Tâharii aceștia ca și numărăsele lor gazde și complici sunt toși cetățeni cu două patrii, sau mai bine zis cu nici o patrie, așteptând când aici când în Bulgaria termenul de prescripție la oșinda la care fuseseră condamnași în contumace sau cel puțin a li se șterge urma, pentru a se reintorče și a comite noul infracțiuni.

Se pôte ca și de astă-dată tâharii de mai sus să scape, fugând iarăși în Bulgaria. Gazdele și tănuitorii lor însă nu vor scăpa, și depinde de d-nul ministru de Interne și mai ales de justiție, ca să curme odată sistemul acesta de găzduiri, de tănuiri și de complicitate din partea locuitorilor de naționalitate bulgară, grație cărora urmărirea tâharilor devin foarte anevoioase dacă nu chiar imposibile. Dacă se pot permite câte odată înclinașunile de naționalitate, asta nu însemnă că trebuie să tolerăm pe teritoriul nostru și înclinașunile spre banditism, jafuri și prădăciuni.

Vidi.

De ce Bulgarii din Macedonia pörta cealma în cap?

Românii Carvănari din Pind când nu găsesc a transporta mărfuri cu chirie, cumpără sare din golful Salonicului pe care o transportă în întregul imperișu spre vânzare.

Bulgarii cari nu știașu cum și de unde se extrage sarea, se mirașu când vedeășu la Români așa mare cantitate, de aceea s'a hotărît să întrebă. La întrebarea lor, Românii le răspund că o sêmână Nici una nici două Bulgarii cumpără totă

sarea Românilor și s'apucă de sămănat. Românii după ce și-au desfășurat marța o porniră spre casele lor ridicând de năivitate bulgarilor. Acum bietii oameni așteptau cu mare nerăbdare să culgă ce au sămănat și vedând că au fost amăgiți s'au făcut foc pe Români și așteptau să și răsbune. Românii însă știa ce făcuse și acum se prepara cu altă păcălăle. Deci după un an iarși se duc pe acolo cu mai multă sare. Bulgarii când și-au vădit le-au eșit înainte chipurile supărați, Românii însă încep ei cei d'întăiu a'i întreba de recolta sărei. Li s'a răspuns că n'au făcut nimic de ore-ce nu li s'a spus cum să facă această recoltă.

Românii ca să scape de încurcătura și ca să și vîndă marța, îi sfătuiesc să nu descurajeze, ci să mai încerce, de astădată însă să ia precauțiuni în contra ciorilor cari le mănâncă sămănta. Pentru ciorii este ușor de scăpat, dic Românii, fie-care din voi ar trebui să vă legați câte o cealna mare în cap și ele (ciorile) când vă-o vedea se vor speria și vor fugi și ast-fel veți s'eși cu recolta sărei.

Și de astă-dată bietii bulgari n'au înțeles că sunt păcăliți și în loc să și răsbune de prima farsă, cumpără din nou sare, o sămăntă și se lăgă în cap cu câte o cealna cât o baniță de mare ca să sperie ciorile. În fine recolta nu s'a făcut pentru că nu se putea, au rămas însă cu cealmana în cap pentru care ar trebui să fie recunosători Românilor.

NERO.

Congresul studenților la Tulcea

În Septembrie viitor studentimea universitară se întrunește în congres la Tulcea.

Pentru prima dată avem ocazia să salutăm în capitala județului nostru un congres studentesc; deci nu putem de cât să ne bucurăm, că pepiniera din care se recoltează conducătorii de mâne ai Statului român vin aici, să ne vadă de aproape cine suntem, ce facem și ce nevoim avem. Nu'i vorba, presa se ocupa mai în tot-d-a-una de noi, dar vai! presa ni-i o mamă atât de vitregă, în cât ne stringe în brațele sale materno de ne fărâma oșele.

Nu mai departe de cât mai zilele trecute „Dreptatea” anunțând data și locul ținerii congresului din anul acesta, își consacră întreaga sa revistă unui apel la unirea celor două tabere în care s'a divizat acum în urmă studentimea, și pare a sugera ideea că Dobrogea și-un adevărat pustiu înfiorător, locuit de o populație desbrăcată de drepturi și încetușată în ghiarele unei administrațiuni sălbatică și destrăbălată.

Să nu riști să mori!

„Dreptatea” și „Lumea Nouă,” două organe ce se pretind serioase, au dat mână amândouă și au făcut par'că jurămint, să lucreze în ciuda intereselor românismului în Dobrogea, să terfelască și să umple de noroi stăpânirea Română, să paralizeze ori-ce idee de naționalitate.

Cu drept cuvînt dar venirea studenților în Tulcea, noi o așteptăm cu nerăbdare, căci ea ne oferă ocaziunea, ne pune față în față cu această tinerime cultă, a'i arăta adevărata noastră situațiune, și a spulbera o-dată pentru tot-d'a-una informațiunile false cu care o parte a prosei s'a obișnuit să întrețină nu numai pe studenți, dar și o bună parte a publicului cititor.

Pentru cele două gazete n'avem de cât un singur cuvînt: Mai slăbiți-o suratorilor, căci ce sămănați veți culege.

INDUSTRIA ROMANA

O laudă se găsește d-lui General Berendel ministrul de război. D-sa, în dorința ce are d'a vedea ridicându-se din țară, industria țesătorilor, a luat deciziunea patriotică d'a încuraja pe industriașii cari s'au aplicat la această industrie. Armata are nevoie de pînză pentru cămăși, ismene, cearceafuri, fețe de pernă, etc. Pînă acum acest material se procura de furnisori din străinătate; america adusă din țări străine s'a dovedit că nu durată, și că în curînd este atîcată de sudorea corpului și distrusă.

Postul ministrului de război, d-nul Budisțeanu era un liber schimbist încarnat un tel de dușman a tot ce produce țara. D-nu Berendel din contră este un protecționist afirmat. După ce a studiat că pînza românească este mai bună și mai estină, d-sa a dat totă furnitura de pînza la atelierele de țesătorie română.

Se știe că ministrul de război avea necesitate de 612,000 metri pînza și 40,000 ștergare.

La licitația ținută n'au fost admiși de cât români sau străini stabiliți în România.

Rezultatul a fost următorul: 180,000 metri se vor cumpăra de la stabilimentul „Crompton și Hattersley” care are 68 răsboie „România”; 110,000 metri de la d-nul P. Morfi din Galați care are 15 răsboie „România”; 70,000 metri de la d-nul Dodun de Périères din Pitești care are 12 răsboie „România”; 33,000 metri de la d-nul David Mihăilescu din București, care are 7 răsboie „România”; 30,000 metri de la d-nul A. Dinulescu, care are 7 răsboie „România”; 8000 metri de la d-nul A. P. Văidenu din Buhuși care are 3 răsboie „România”; 8000 metri de la d-nul A. Zamfirescu din Mihăești, care are 2 răsboie „România”; 8000 metri de la d-nul G. C. Fundescu din București, care are 8 răsboie „România”; 8000 metri de la d-na Zamfira Vasiliu din Constanța care are 3 răsboie „România”; 30,000 metri de la d-na Dumitrescu din București care are 6 răsboie „România”; 9000 metri de la d-na G. Caraiianopol din București, care are 2 răsboie „România”; 50,000 metri de la penitenciarul Plătărești, care are 20 răsboie „România”; și 70,000 metri de la fabrica Drăghicenu din București, care lucrează cu răsboie mecanice, de un sistem deosebit.

Cele 40,000 de ștergare s'au repartizat posesorilor de răsboie „România”, în proporție de 1.500—2.500.

După cum vedem industria a început a lua și la noi un mic avînt.

Fapta D-lui General Berendel, îl onorează, căci a avut ocazia a dovedi cu fapte, iar nu cu vorbe, că este un bun patriot, că și iubeste țara, lucrează pentru viitorul ei. De așa ministrii are nevoie țara, iar nu de stăpînituri ca d-l General Budisțeanu, care a înămolit fabrica de la Buhuși, prin respingerea unei furnituri de 30,000 metri de postav a 10 lei metrul, păgubind-o cu 300,000 lei.

Când încurajarea va exista în realitate, când românii se obișnuiesc a iubi pe români și producția lor, atunci mulți se vor găsi cari să se aplice la industria țesăturilor.

TRIBUNA LITERARA

S'A DUS...

Se întrec undele pe mare
Rînduri-rînduri alergînd.
Cum în negra vegnicie
Se duc zilele'mi pe rînd...

Cola în zare-o luntre pierde
Ducînd singură, departe
Idealul scump de care
Sufletul mi se desparte...

Și se duc luntrea tristă
De la mal pe veci s'a dus.
Fleșcăi albe și frumoase
Zboră în jurul ei pe sus.

Ea pe tîrm rămas-am singur
Și plîngînd privesc spre ele:
De ce sufletul meu plînge.
— Ah! sînt visurile mele!

S. Nihilisen-Negrin.

DIN ȚARĂ

Ministerul Instrucțiunii Publice a oferit postul de director al Teatrului Național d-lui P. Grădășteanu.

—x—

Cel 12 cai oferiți de Impăratul Rusiei, au fost aduși la Sinaia spre a fi văduți de M. S. Regele.

M. S. Regele a dăruit monastirei din Sinaia icona S-tului Sergheie, care i-a fost oferită cu ocazia vizitei la mănăstirea Troița, pentru a se păstra ca amintire a călătoriei sale în Rusia.

—x—

Consiliul Sanitar superior a redus costul sulfatului de chinină de la 25 la 15 bani gramul; celelalte săruri de chinină vor fi scăzute de la 50 la 30 bani.

Coroșpondența din Galați

Domnule Director,

D-vostă mi-ați acordat concediu pe timpul vacanței, ca să mă duc la munte, unde în liniștea pădurii și recărea aerului, să-mi recăștig puterile pierdute în munca oșbitoare a centrului nostru; eu în-ă om practic și cu ore-cari năravuri din fire, ce nu se pot locui cu una eu două, m'am oprit în Galați, unde am început a răscoli — înțelegi d-ta — împrejurimile, ce s'au format lângă copilăria mea. Vă voi ține în curent cu tot ce fac eu pe aici, ca să vedeți, dacă în-ădevăr știu utiliza cu folos concediul, ce mi-ați acordat.

De o cam dată vă spun numai, că abia descins în Galați m'am instalat la „Grand Hotel Metropol” într-o odaie din catul al douălea, cu o ferăstră ce dă în strada mare, și că drept în fața ferestrei mele, se află o casă de pe a cărei balcon o brună cu două ochișori ca mura câmpului, m'a băgat în criminală trimițindu-mi chiar de la prima mea apariție în ferăstră, două priviri scânteietoare ca două săgeți veninoase.

Cu toate că nu prea sunt eu „chee de biserică” cauz din toate puterile mele, să nu cad victimă brunei din balcon, căci după cum știți, mă cam țin de pîr cel de-acasă; totuși nu știu zău, de voi putea rezista pînă la fine.

Să las însă acestea pe socoteala puterii mele de abnegațiune și să vă descriu alt-ceva mai important.

Domnule Director,

Galațul, acest oraș al nașterii și creșterii mele, eu îl țin pe degete; astă-zi însă nu-l mai cunosc; s'a schimbat cu desăvîrșire; îi refăcut din temelie cum s'ar zice. Aprope toate strazele mal principale sunt pavate cu piatră cubică de Turcoaia, din Dobrogea noastră, și iluminate cu gaz aerian și lumină electrică. Când eram eu copil „Vadul Gărei” era un loc pustiu, unde se strîngeau Grecii de jucău cu noi, copii, la cureauă: „unde-i capetu, și care-i capetu, cine ghicește capetu, pe două lei.” Ei bine, locul acela am căutat aseră să-l ved, dar în zadar căci nu mai e: pe el se ridică clădiri falnice, construcții îndrăznețe și artistice.

Strada Ospitalului, pe unde altă-dată umbra prin noroi pînă la genuchi, din care cauză avea punți de scînduri pe margini ridicate pînă la un metru înălțime, acum e transformată într-un bulevard modern și pe dînsa se află una lângă alta vazele tuturor ghiaburilor din Galați.

Da-că am admirat multe în Galați, am găsit și ceva în schimb, care să mă îndispună.

M'am dus aseră să respir puțin aer curat în „Parcul Muncii” din centrul orașului și spre marea mea măhuire, această poetică grădina cu bustul marelui Cogălniceanu, era înțesată numai de oile rățacite ale turmei lui Israel, numai de românii (?) perționași, care nu vorbiau de cât de hapighiveizen, de conversații la telefon, ori de cășătura lui Stru! sau a lui Heraclu di pi vilisped.

Ca să nu scap curierul de ați, mă opresc aci și vă promit alte coroșpondențe picante cu viitorea poșta.

B-d-ctor.

O Problemă

Cu 100 de bani să se cumpere mere de 3 calități; merele de calitatea I se vînd cu 3 bani mărul, cele de a II cu un ban mărul, iar cele de a III 5 mere la 1 ban.

Numărul total al merelor cumpărate să fie tot 100.—Să se spună câte mere s'a cumpărat din fie-care calitate.

Deslegările se primesc cel mai tîrziu pînă Lună 17 August, s'era.

DIN STREINATATE

Prințul Bismark, marele om politic, care a făcut unirea Germaniei, a încetat din viață la castelul său din Friedechruhe în ziua de 19 Iulie, ora 11 noaptea. Bismark avea 83 ani; el suferea de umflături și rani la picioare și în partea plămănilor.

Bismark este unul din cei mai mari oameni ai lumii întregi din secolul acesta.

Avînd studii academice strălucite la Berlin și Goetingen, Bismark a fost numit în Maiu 1851 ca prim secretar de legațiune la dieta din Francfort, iar peste două luni a fost numit ministru plenipoteciar la Francfort unde a rămas pînă la 1859. Aci el a lucrat ca mare diplomat pentru mărirea Prusiei în dauna Austriei, punînd bazele uniunii imperiului german, sau confederațiunea germanică cu Prusia. Austria vedînd șansele și intrigile lui Bismark, începu să se răscescă de regatul Prusiei.

În 1863, Bismark fu chemat de Wilhelm I ca ministru de externe și prim ministru.

Fiind în conflict cu parlamentul el strigă:

„Nu prin discursuri parlamentare și prin voturi d'ale majorităților, ci prin fier și foc se vor rezolva unele chestiuni ale timpului.”

Și în adevăr, el a fost în tot-d'a-una cancelarul de fer, pentru că nu șovăia nici odată, ci mergea drept la scop fără a fi învins, fără a da înapoi din fața chestiunilor pe cari el voia să le realizeze și din fața dușmanilor pe cari îi învingea cu siguranță în tot-d'a-una.

Când Prusia în 1863 ocupă provincia Scklesvigul care fusese sub corôna regelui Frederic al VII al Danemarcei, Austria nu se împotrivi cu armele. Când însă voi în 1866 să ocupe și Holștein, Austria se împotrivi cu armele dar fu bătută de Prusia.

Francia sub Napoleon al III-lea vedu cu mare temere că Prusia se preparase deja—dar era prea tîrziu—d'a face uniunea germană într'un mare imperiu; ea voi să se opună. Sub diferite pretexte, Franța declară război Prusiei fără a fi preparată pentru o luptă cu Prusia unită cu Germania.

Papa

Se află greș bolnav. Virsta sa a atins acea limită la care un desnodămint fatal nu mai pôte surprinde pe nimeni.

Se dice că cardinalul Girolamo Maria Gotti, ar fi indicat de însuși papa Leo XIII ca succesorul său.

Cardinalul e în virstă de 64 ani și aparține unui ordin de călugări.

Papa ar fi dat cu forța pălăria de Cardinal lui Gotti. El locuiește într-o cameră modestă și dorme pe scîndurile goale.

Se dice că e un om savant și foarte conciliant.

Negrolog

În Germania a încetat din viață un romancier și om de știință a-nume George Elers.

În toate romanele sale, George Elers, a căutat se reinvieze viața vechiului Egipt cu o fineță la care nu a ajuns nimeni altul.

Războiul Spano-American

Facea s'a semnat; acum vor începe discuțiunile în vederea păcii definitive.

De pe acum se poate prevedea că Spania va pierde cele mai multe din coloniile sale. De cât această pierdere nu-i tocmai atât de dură pentru ea, căci cine știe modul scandalos cum administrați granzii bogatele colonii ale Spaniei, își poate lesne închipui că pierderea ce încercă acum nu-i de cât morală, nu atinge mai mult de cât autoritatea sa militară pe apă și pe uscat.

NOVELA

DIN POZEMELE TINERETII

Ca'n vis îmi pare că trecu iubirea ce avurăm!

Nerăbdător, așteptam ore întregi să se ivescă. Și o bucurie nelăteasă simțeam atunci, când din depărtare o zăream, când eu un pas molatic venea spre mine. Ne salutăm și eu îndărătnic ca tot-d'una nu-i puteam vorbi. Eram fermecat de zîmbetul ei dulce, de ochii ei umedi. Simțeam și dragoste și frică când se apropia. Dar ea, cu bine-voitoru-i zîmbet mă încuraja, îmi vorbea.

Nu voi uita nicî-t dată nimicurile ce 'mi vorbea. Erau nimicuri scumpe mie.

De ce nu eram în stare să întrezir o conversație?

Eă care cu alții eram atât de meșter la cuvinte, în fața ei mă simțeam timid, stângaci. Nu-i puteam vorbi, nu... eram atât de absorbit în contemplarea, în studiarea feței, mișcărilor ei, că în zadar m'aș fi încercat să spun o vorbă — fie ea de dragoste chiar. Și apoi când vorbea ea așa de dulce, așa de blajin, la ce i-ași mai fi vorbit eu? Ași fi micșorat farmecul vocii sale

O dată, când cu inima și fața voioasă m'apropiam de ea, când îmi luasem curajul, semețul curaj să-i vorbesc de tot ce simt, cu cuvîntul pe buze mă opresc în loc.

Ea, care până atunci fusese atât de bună, atât de veselă, în momentul acela, am zărit în ea personificarea seriozității.

M'am retras turburat. Mergeam pe stradă năuc, speriat de propria mea ființă.

A fost în adevăr seriosă, sau dór mi s'a părut?

Atunci dacă a ghicit, dacă nu a voit să mă asculte de ce m'a tot torturat cu privirile ei? De ce până atunci căuta să 'mi vorbească, de mă făcea să cred că mă iubeste?

Ne-am iubit? M'a iubit?

Ca în vis îmi pare că trecu iubirea ce avurăm.

Cos. Dra.
din Casapohot

INFORMAȚIUNI

Din cauza multelor lucrări în curs de execuție la carii s'a mai adăugat și ivirea bandei de hoți de la Slava-Rusă, d. I. Nenițescu, de și a obținut un concediu de 45 zile, totuși încă nu a părăsit reședința județului. Altă dovadă deci că d. Nenițescu nu a primit prefectura de Tulcea numai pentru a încasa léfa, după cum făceau alți prefecti.

Săptămîna trecută d-nu Nenițescu, însoțit de d-nu subprefect Florescu, a fost la Slava-Rusă, pentru a se încredința „de visu” de excesele comise asupra monastirei lipovenesti „Uspenia” de către bandiți. De la monastire d. Nenițescu a plecat spre Ceamurli-de-sus pe la orele 4 dimineața, trecînd prin pădurile pe unde se ascundeau tâlharii înainte de comiterea crimei.

Aflăm că prefectura de Constanța a luat cele mai energice măsuri pentru supraveghierea graniței despre Bulgaria, ca să nu se mai poată strecura indivizii fără de nici un căpătîi și fără pasporțe între statele limitrofe.

Strada ce duce la monumentul comemorativ din Tulcea, precum și temelia pe care se va instala acest monument se lucrăză cu multă activitate grație stăruințelor ce depune atât d. Nenițescu cât și d. I. Dinescu, primarul aceluși oraș. Cel mult până la 15 Septembrie str. Gloria va fi gata.

D-nu N. Periețeanu, subprefectul plășei Tulcea, a descoperit 4 dezertori ruși, ascunși prin pădurile de la Sarica. Asupra lor s'a găsit revolvere, cartușe și arme. Probabil că gânduri bune nu aveau nici acești musafiri noi pe teritoriul Dobrogei.

Noul amănunte asupra ridicării monumentului comemorativ

Dimensiunile acestui monument sunt: baza are o lungime de 7.15 m. și o lățime tot atât. Este așezat cu fața către Nord-Vest. De la monument și până la bulevard pe cîsta colnicului se vor construi scări de piatră. Axa este așezată în direcțiunea ramificațiunii bulevardului. De jur împrejur va avea o zidărie de prima treptă în jos pe o înclinațiune de 2.50 m. pentru susținere, iar în partea despre oraș va avea un contra-zid pe o înclinațiune de 0.75 m. Înălțimea de la nivelul Dunărei și până la prima treptă a monumentului este de 48.62 m.

Când s'a pus piatra fundamentală la 1879 de M. S. Regele, acest monument era destinat să fie mai mic și anume atât cât era pedestalul în care s'a pus piatra fundamentală, însă în urma modificărilor introduse cu ocaziunea determinării planului definitiv al monumentului, baza de atunci nu mai putea suporta greutatea unui cubagiu de 138 m. c. de basă, plus înălțimea și astfel s'a hotărît să se construiască în dimensiunile ce deja s'a început.

Materialul cu care se construiește este granit de Italia din minele de la Magiore (granitul roșiu) de la

Cuzinal și Bovene (granitul alb.) Costul unui metru cub de granit nelustruit este de la 3—400 lei, iar lustruit de la 5—600 lei.

Distanța de la aceste mine la Milano este de 100 kilometri.

Antreprenorul lucrării este d-l Giovanni Pagani, restauratorul a 30 monumente în diferite orașe din Europa precum și a monumentului de la Ploest.

Lucrarea se efectuează sub conducerea distinsului inginer șef al județului, M. Vêrgolici.

Sămbătă 1 August, a avut loc în Babadag, balul dat în folosul orchestrei din localitate.

Au luat parte și câte-va familii de înaltă considerație din Tulcea. Balul a durat până la dimineață și s'a petrecut de minune. O dispoziție nespūsă anima pe participanți.

În noaptea de 3 c. pe la orele 12, de către niște indivizi necunoscuți a fost bătut crunt cismarul Sterian Gheorghiu, președintele și șeful socialiștilor din Tulcea, pe când se afla pe strada Buna-Vestire.

De și poliția a fost imediat la fața locului n'a putut pune mîna pe bătăuși. Pacientul n'a cunoscut pe nici unul din bătăuși și cu toate cercetările poliției nu se poate da de urma lor. Causa acestei bătăi se crede a fi niște femei.

În noaptea de 31 spre 1 August, frații Flamaropulo, Pascali și Anghel, au fost prinși cu o contra-bandă de 99 kil. de zahăr căpătîni, aducînd-o din Sulina.

Un băiat de jidan, anume Brumann, a fost prins la debarcaderul rus de către guardul vamal cu 4 pachete de tutun a 50 gr. unul.

La comuna Slava-Rusă din plasa Babadag, declarându-se febra aftoasă printre vitele locuitorilor, s'a înființat cordon sanitar.

SCHIȚA ISTORICĂ ROMANILOR-MACEDONENI

Vitejia Romanilor însă nu s'a înregistrat în mod fidel de cronicarii contemporani, de ore-ce erau dușmanii lor de mörte. Mai cu seamă cronicarii greci cari, cari nu vedeau cu ochi buni pe acești luceferi ai Romanilor cari căutau să le răpescă și Constantinopolul.

Să revenim la poreclirea lui Curcubeta și să vedem că nu este unică la poporul Român acesta; căci mai găsim și în Muntenia pe Mușajii. — Mușaj în dialectul M.-Român însemnăză «frumos» de unde și dinastia Mușajilor fiind frumoși și-au primit acest calificativ fisis drept nume de familie. — Să trecem la Romanii de unde am moștenit toate cele bune și cele rele, și la ei găsim același lucru.

Așa bună-öră numesc pe Brutus după temperamentul său cel violent. Pe Cicerone numit astfel după un negel pe care l-avea pe vârful nasului în formă cicer (adică năut, iar în dialectul M.-Român cisceră.)

Cesar numit astfel din cauză că la

naștere s'a sacrificat mama prin tăiere în favorul lui.

Exemple de așa natură găsim cu miile în toate părțile unde sunt locuite de Români.

Să vedem acum dacă Românii și mai aduc aminte de Asani îndelungul secolilor în nenumăratele suferinți pe cari le-au îndurat de la perirea acestora.

Ca să putem deslega și acesta vom face următoarea întrebare. Se poate ca un rege sau împărat să fie văduț de întreg poporul asupra căruia domnește? Efigia lor însă de pe monedă care circula în toate mîinile, fie în acele a săracului în mică cantitate, fie în cele a avutului în mare? La cea d'întîi întrebare răspundem negativ, căci este ceva imposibil ca un rege sau împărat să fie văduț și cunoscut de întreg poporul mai cu seamă în vechime când drumurile erau așa de puține. La a doua întrebare însă răspunsul este afirmativ, căci banul trebuia să și facă cursul în daraveriile comerciale.

Deci Românii din Macedonia, dacă cu toții n'au avut fericirea să cunoască pe Asani, n'au fost lipsiți de figura lor pusă pe moneta care circula prin mînele lor. De acolo dar a rămas la Românii din Macedonia, că și asta-și numesc «leul (franc)

Asan» — iar în altele «Aslan.» De ce această numire a leului nu se găsește și la celelalte popore, Bulgarii, Grecii, Turcii Albanezii din peninsula, numesc «groș» leul. Cum se explică dar acest lucru că numai la Români se găsește această numire?

Lucru natural, căci Asanii fiind Români, erau mai populari printre ei, erau sîrbătorii de conașionali lor, cari și în cursul atator secolii nu l-a putut uita.

Chiar dacă am admite că Asan derivă de la Aslan, care însemnăză leu pe turcește, de ce celelalte naționalități și mai cu seamă Turcii n'au această numire? În primul caz ne vine a crede că este amintirea Asanilor, în al doilea derivă de la traducerea leului românesc din România liberă în Aslan, care însemnăză leu (fără sîlbatic) și atunci vom dice că și Românii din Dacia se interesau și cunoșteau moneda Asanilor, cari mai pe urmă când și ei au avut moneda lor națională au botezat-o în «leu.» Am fi putut admite că această numire nu este în amintirea Asanilor ci de la leii (animale) dacă în întregă peninsula balcanică, atât în timpul de față, cât și în vechime ar fi existat această fiară.

Existența acestui animal însă în acele locuri nu se pomenește de nici un istoric sau naturalist modern, sau antic, deci numirea de Asan la leu vine de la moneda Asanilor, iar nu de la animalul leu, care n'a existat nicî-odată în peninsula Balcanică.

Armata Româno-Bulgară, condusă de împărații Bulgari, după stingerea Asanilor a suferit cele mai mari înfrîngerii.

Cea din urmă și mortală a fost între lacul Ohrida și Prespa. Înainte însă de a se începe lupta armata româno-bulgară și l-a instalat cartierul pe lângă lacul Prespa unde a luat și cina sub umbra brașilor secolari din acele locuri, de unde și astăzi așel loc poartă numele de brado-cina.

Surprinși la cină de Bizantini, au fost măcelăriți în chipul cel mai neomenos de acestia; căci cine a scăpat cu viață a căduț în mîinile lor pe cari l-a schiloțit spre a nu fi apți de a mai purta arme în viitor.

(Va urma)

Intre oile locuitorului Filip Raiman, din comuna Beș-Tepe, s'a ivit variola. A fost atinse 14 oi.

D-l medic veterinar a luat măsurile cuvenite.

—x—

Cei doi bandiți Peniu și Ceapănu, cari au prădat monastirea de la Slava, nu s'au putut prinde până în prezent, de și d. prefect Nenișescu a luat cele mai energice măsuri pentru prinderea lor. Odată cu bandiții a dispărut și Tonciu bostanagiul, din Beidaud, gazda și complicele lor. În ziua de 29 Iulie d. subprefect Florescu a format din locuitorii a 11 comune vecine o poteră respectabilă cu care a cutreerat toate pădurile unde se bănuia că s'ar fi ascuns hoții. Insoțit de d. șef al ocolului silvic Ciucurova, Zaharov, au cutreerat împreună cu un fost pădurar al Statului și doi soldați toate ascunzătorile din pădurile de la Eschibaba și Testemel pe unde s'ar fi putut adăposti acei bandiți în cazul când ar mai fi rămas prin împrejurimi. Până în momentul când scriam aceste rânduri nu s'a mai aflat totuși nimic de urma lor prin plasa Babadag. S'au descoperit însă până în prezent o mulțime de gazde și tăinitori toți de naționalitate bulgară.

—x—

Aflăm că d. sub-prefect Florescu ar fi recomandat pentru decorare pe șeful secțiunii de jandarmi din Babadag Niță Gheorghe și geandarmii Zaharia Ion și Petcu Anghel, cari au dovedit cu ocazia cercetărilor crimei de la Slava un curaj ne mai pomenit și un devotament fără sémân pentru prinderea criminalilor și a gazdelor lor. Ne place a crede că d. Nenișescu va ține să se resplătescă aceste merite.

—x—

Ziarele din țară ne aduc știrea că învățătorul școlii din Văleu de pe domeniul Coronei, a fost înaintea judeului de instrucțiune din Fălticeni, pentru faptul de siluire de minore comis acum două ani.

Să'i fie de bine. Il poftim să dea mâna cu bețivanul Vasile Popescu

de la Enișala, care n'a mai lăsat nici drojdii prin butoalele cărciumarilor. Popescu a făcut o lună prevenție, adică de ce nu l'ar imita și alții.

—x—

Treerișul e în toiul său. Producțiunea cerealelor aproape minimă.

Orzul se vinde pe piața din Tulcea cu 7.15 lei chila turcăscă de 8 dubli decalitri.

Se speră într'o urcare a prețurilor.

Poșta Redacției

Marcel.—Inși. Am împărțit directorului tema d-tale și știți ce mi-a răspuns? Spune-l lui Marcel, draga m'ășu, să plătească abonamentul pe un an întreg, căci dacă în cas, d-ne foreste, încetăscă Centru, va avea consolația că cu acești bani o să ridicăm prăzurile răposatului întru pomenire, șiți colea, vorba cântecului:

O să-I vind o' pălărie
Să-I citescă o liturghie
Colea n' colț la Chir Ilie.

Ce să-I faci Marcel? Capriciul de director, dă și tacl.

Corresp. Constanta: Fiți mai prudenți în redactarea informațiilor. N'am vrea ca țiarul nostru să se uite cu un ochi la slănină și cu altul la fiică.

Corresp. Sulina. Merci, de și nu vă cunoștem personal totuși punctul către care converg ideile noastre ne dă ocazie a ne stima și a ne servi reciproc. Colonele își vor fi deschise și așteptăm manuscrisele cu plăcere.

X+Y Leo. Gen vă scriesă ceva ce eu nu mai am îndrăsnă să public. Timeo Danaos et dona ferentes (traduse liber).

Cos. Leo. Toți își admiră tăria de caracter, tin'te bine; dar eu își spun din alt punct de vedere: soyez toujours en garde.

Gh. Ier. de Bruxelles. Nu te-ai prins de loc mutrele ce ai făcut la balul nostru. (din gura lumii).

Cyl Tulcea. Versurile ce ne-ai trimis n'au loc re o coloană. Înceați altele cu silabe mai puține și le publicăm cu plăcere.

V. I. ou Tulcea. Faci cinste să te scap eu dintr'o încurcătură? Un ore-care gen e supărat foc pe D-ta.

M. Lănceru Buzău. Nu umbra cu moștură. De ce nu spui drept că te-a cuprins lenea? Scuză d'astea d'antres.

Al. Calafat. Cum veți dragă Al. de acum înainte veți afla mereu câte- ceva despre mine. Rămâne ca și tu să corespunzi cum te-î pricepe mai bine.

Reporter Tulcea. Informații pe cari știți că ziarele din București n'o să le potă avea nici odată, poți să ni le trimiți și cu o fi două mai înainte că nu se trezesc.

Gen. Leo. Tu quoque faci zefemele pe so-cotela mea? X".

ROMANIA

PREFECTURA JUD. TULCEA AUTORISAȚIUNE

No. 7005—25 Iulie 1898

Noi prefectul județului Tulcea.

Având în vedere încheierea Consiliului comunei Atmașea (Șoimani) sub No. 16 din 12 Maiu 1898, prin care se admite d-lui Sarchis Chircor, dreptul de a exercita în acea comună comerțul de băuturi spirtoase în proprietatea comunei, pe un period de 3 ani.

Având în vedere că numitul intrunește condițiunile cerute spre a putea exercita comerțul în chestiune.

Văzând și încredințările date de d-l sub-prefect al plășei Babadag, cu raportul No. 2826/98.

Pentru aceste motive

DECIDEM:

Se acordă d-lui Sarchis Chircor autorizațiunea de a exercita în comuna Atmașea (Șoimani) comerțul de băuturi spirtoase pe timp de trei ani, însă într'un singur stabiliment, cu obligațiune însă din parte-l de a se conforma în totul legii și regulamentelor privitoare la asemenea stabilimente, rezervându-și autoritățile, dreptul de a revoca această autorizare la cea mai mică abatere.

S'a anulat și atașat la dosar una colă timbru de un leu.

PUBLIKAȚIUNI

No. 6531—14 Iulie 1898

Domnul Ion Pantilimon, voind a deschide un stabiliment de băuturi spirtoase, ceainic și coloniale în comuna Corcoaliu (Brătien) din plasa Măcin.

În conformitatea instrucțiunilor ministeriale inserate prin «Monitorul Oficial» No. 152 din 1867.

Se publică această spre cunoștința generală că, în termen de 40 zile de astă-dzi, să se prezinte la această prefectură acei cari ar avea motive de a contesta moralitatea sau a denunța alte fapte ce ar cunoște că cad în greutatea numitului.

Prefect, I. Nenișescu

Secretar, Gr. Sandu

Primăria Orașului Tulcea

No. 10350 — 26 Iulie 1898

La 12 August viitor a. c. se va ține licitație orală, fără supra-ofertă, în pretoriul

acestei primării pentru aprovizionarea unei cantități de 80,000 kgr. lemne și 50,000 kgr. cărbuni Cardiff, trebuitori comunei pentru încălzitul autorităților comunale în luna anului 1898/99.

Condițiunile furnisării se pot vedea în toate zilele de lucru la secretariatul primăriei, iar licitația se va ține în conformitatea art. 68—79 din legea comptabilității publice.

Concurenții spre a fi admiși la licitație vor fi însoții de o garanție provizorie de 200 lei de fie-care furnitură.

Se publică spre cunoștința amatorilor.

No. 10343—26 Iulie 1898

Se aduce la cunoștința generală că la 13 August curent, orele 3 p. m. în pretoriul acestei primării se va ține licitație publică pentru darea în întreprindere a furnisării nutrimențului vitelor trăgătoare de la serviciile pompieriei și curățirii stradelor și anume:

160,000 (una sută șase-zeci mii) kgr. fân sau parang.

60,000 (șase-zeci de mii) kgr. paie de orz, și

82,000 (opt-zeci și două de mii) kgr. orz.

Licitația va fi orală fără supra-ofertă și în condițiunile prevăzute la art. 68—79 din legea comptabilității publice, iar condițiunile relative se pot vedea în fie-care fi de lucru la cancelaria primăriei.

Concurenții spre a fi admiși la licitație trebuie să a fi însoții și de o garanție provizorie de câte 400 lei de fie-care furnitură.

Primar, Dinescu

Secretar, (nedescf.)

Aparatul Electric „SANATATEA“

inventat de

ION PETRESCU-CARPINȘEANU

Cu mult superior tuturor celor din străinătate, fiind construit în toate părțile lui după principiile științei adevărate; modele de diferite mărimi și forme, spre a satisface exigențele variate ale publicului, vindecă: bôlele de stomac, Reumatism, bôle de ochi, de urechi, bôlele nervoase în genere și are o influență imediată și salutară asupra organelor Genito-Urinare și prin stimulațiunea ce imprimă tutulor funcțiunilor organismului, dându-le o mare vitalitate, îl face apt a elimina principiile tutulor bôlelor, ori ce numire ar avea.

Modele cu prețuri de la 3—6-lei se află de vânzare în Constanța la librăria d-lui D. Nicolaescu.

Papier HIGH-LIFE

Fumez le

PANAMA

DOUCEUR

FINESSE &

SOLIDITE

Ou ne fumez pas.

Depôt G-1: Creanga & Comp. — București, Str. Șepcarilor.

Hârtia „Panama” — un produs cu totul special al fabricelor Abadie din Franța — este fabricată din olandă amestecată cu orez, din care s'au extras cu deservire bambusul, ținându-se chimicește seama de cantitatea de grăsime și de sremă a tutunurilor românești, scrupulos analizate în laboratoarele d-lui Pasteur savantul bacteriolog din Franța. Deci, 1) Nu încrește țigara; 2) Nu atinge țigara de fel; 3) Nu agrițe gâtul.
Garanții complete și legale în contra falsificării.

NOUA LIBRARIE ȘI PAPETARIE „ROMANA“

— BABADAG —

VICTOR WELTER

Am onore a aduce la cunoștința Onor. Public și în special d-lor: Învățători, Primari și Notari din prin comunele rurale, că cu începere de la 1 Iunie 1898, am deschis și asortat, noul meu magazin cu tot felul de material necesar cancelariilor ori cărei autorități.

Asemenea-am adus un mare asortiment de cărți școlare, literare și științifice, precum și un stoc considerabil de rechizițe școlare, toate în vederea premiilor de ast-timp pentru elevi, prețuri foarte avantajoase.

TABLOURILE

M. M. L. L. Regele și Regina și A. A. L. L. R. R. Principele și Principesa României

Precum și diferite altele cu peisaje

Se află de vânzare la Librăria D. Nicolaescu, din Constanța.

Girant responsabil; I. POFOVICIŪ.

TIP. „ROMÂNĂ”, DIMITRIE NICOLAESCU.—CONSTANȚA